

De dekolonisatie van Mali

De redenen voor dekolonisatie van de westerse koloniën hebben vooral te maken met het ontstaan van het nationalisme en nationalistische bewegingen in die landen. Het nationalisme ontstond vooral door de volgende gebeurtenissen:

1. Onderwijs in de eigen cultuur

Door onderwijs in de eigen cultuur ontstonden nationale gevoelens in de kolonies. De inheemse bevolking kreeg namelijk vaak onderwijs van missionarissen en zendelingen. Sommige van hen bestudeerden de inheemse culturen en gaven hun kennis door aan de inheemse bevolking. De mensen in een kolonie kregen een gemeenschappelijk verleden.

2. Westers onderwijs

Het kleine deel van de inheemse bevolking dat westers onderwijs kreeg leerde over dingen zoals democratie, vrijheid, gelijkheid en nationalisme.

3. Onderdrukking door de westerlingen

De bevolking werd door de westerlingen onderdrukt. De mensen werden als ondergeschikt behandeld, en ze kregen ander werk, een ander bestuur en ze moesten van godsdienst veranderen. De bevolking wilde meer vrijheid.

4. De Tweede Wereldoorlog

In de Tweede Wereldoorlog hadden de Geallieerden hulp van hun koloniën nodig. Afrika leverde veel producten aan de Geallieerden, en veel inheemse soldaten vochten mee met hun onderdrukkers. Ze wilden na de oorlog natuurlijk niet weer ondergeschikt aan de Europeanen worden.

5. Machtcentra in de wereld veranderen

Na de Tweede Wereldoorlog ging de macht die Groot-Brittannië en Frankrijk voor de oorlog bezaten naar de Verenigde Staten en de Sovjetunie. Deze twee landen waren tegen kolonisatie, evenals de meeste landen van de Verenigde Naties.

Door al deze gebeurtenissen merkten de Fransen, waarvan Mali (toen Soudan genoemd) een kolonie was, dat het gauw afgelopen zou zijn met het kolonialisme.

Er ontstonden onafhankelijkheidsbewegingen na de Tweede Wereldoorlog, en de verhouding tussen Frankrijk en zijn koloniën veranderde, maar de Fransen hielden nog wel lang vast aan de eenheid tussen hun land en zijn koloniën.

Soudan werd samen met de andere koloniën van Frankrijk een lidstaat van de Franse Unie, en kreeg een eigen parlement. De Union Soudanaise – Rassemblement Démocratique African (US-RDA), die in 1946 werd opgericht, werd een belangrijke politieke partij, met aan het hoofd Mobido Keita. Deze werd ook het hoofd van de eerste regering van Soudan, toen Soudan op 24 november 1958 autonomie kreeg, en deel uitmaakte van een Frans Gemeenebest, Communauté Française.

Maar Keita wilde nog meer onafhankelijkheid, dus hij probeerde samen met een paar andere West-Afrikaanse landen een federatie te vormen, maar dat mislukte. De twee landen die toen overbleven, Soudan en Senegal, probeerden samen een nieuwe federatie te vormen. De federatie werd Mali genoemd, ontstond op 10 januari 1959, en werd op 20 juni 1960 onafhankelijk. Helaas mislukte de nieuwe federatie ook, omdat Mobido Keita en de Senegalese leider Leopold Senghor verschillende ideeën hadden. Senghor wilde nog een goede relatie met Frankrijk behouden, maar Keita wilde geheel onafhankelijk worden. Daarom stapte Senegal uit de federatie en Soudan, die de naam Mali hield, werd op 22 september 1960 een onafhankelijk land.

Dit alles was gebeurd zonder veel geweld. De Franse president De Gaulle liet alles waarschijnlijk toe omdat hij nieuwe oorlogen wilde voorkomen.

Gemaakt door Jiawen Chen